

Artikel 20.

Parterne forpligter sig til at lette Forligsnævnets Virksomhed og især til i videst muligt Udstrækning at forsyne det med alle nyttige Aktstykker og Oplysninger saavel som til at anvende de Midler, der staaer til deres Raadighed, for at give det Adgang til paa deres Territorium og i Henhold til deres Lovgivning at foretage Stævning og Afhøring af Vidner eller Sagkyndige og foretage Undersøgelser paa Stedet.

Artikel 21.

1. Saalænge Nævnsmedlemmernes Virksomhed finder Sted, modtager hver af disse en Godtgørelse, hvis Størrelse fastsættes ved fælles Overenskomst mellem Parterne, som hver bærer en lige Del deraf.

2. De almindelige Omkostninger, som Nævnets Virksomhed medfører, fordeles paa samme Maade.

Artikel 22.

1. Forligsnævnets Opgave er at klarlægge de Spørgsmaal, der er Genstand for Strid, til dette Formaal at indhente alle nyttige Oplysninger ved Hjælp af en Undersøgelse eller paa anden Maade og at bestræbe sig for at forlige Parterne. Det kan, efter at Sagen er undersøgt, overfor Parterne fremsætte de nærmere Vilkaar for en Ordning, der vilde forekomme det passende, og fastsætte en Frist, indenfor hvilken de kan udtale sig derom.

2. Ved Afslutningen af sin Virksomhed opretter Nævnet en Protokol, der fastslaar efter Omstændighederne, enten at Parterne har truffet en Ordning og i paakommende Tilfælde de nærmere Vilkaar for Ordningen, eller at Parterne ikke har kunnet forliges. Protokollen skal ikke indeholde nogen Oplysning om, hvorvidt Nævnets Beslutninger er vedtaget enstemmigt eller med Stemmeferhed.

3. Nævnets Virksomhed skal, medmindre Parterne træffer anden Bestemmelse, være afsluttet indenfor en Frist af seks Maaneder at regne fra den Dag, paa hvilken Striden blev forelagt Nævnet.

Artikel 23.

Nævnets Protokol bringes ufortøvet til Parternes Kundskab. Det tilkommer Parterne at afgøre, hvorvidt den skal offentliggøres.

Artikel 24.

Hvis der ikke er opnaaet Enighed mellem Parterne indenfor en Maaned efter Afslutningen af Forligsnævnets Virksomhed, skal Tvistigheden afgøres efter Artikel 15¹⁾ i Folkeforbundspagten. Denne Bestemmelse er ikke anvendelig paa det i Artikel 7 omhandlede Tilfælde.

*Kapitel IV. — Almindelige Bestemmelser.**Artikel 25.*

1. I alle Tilfælde, hvor Tvistigheden er Genstand for Voldgift eller retlig Afgørelse, særlig, hvis det Spørgsmaal, angaaende hvilket Parterne er uenige, fremkommer som Følge af allerede foretagne Handlinger eller Handlinger, der er ved at blive foretaget, skal den faste Domstol for mellempfolkelig Retspleje i Overensstemmelse med Artikel 41 i dens Statut eller Voldgiftsretten indenfor den kortest mulige Frist angive, hvilke foreløbige Forholdsregler, der bør træffes. De stridende Parter er forpligtede til at rette sig herefter.

2. Hvis Tvistigheden bringes for Forligsnævnet, kan dette anbefale Parterne saadanne foreløbige Forholdsregler, som det maatte skønne nyttige.

3. Parterne forpligter sig til at afholde sig fra ethvert Skridt, der kunde have foregribende Virkning med Hensyn til Udførelsen af den retlige Afgørelse eller

¹ Hvis Overenskomsten er afsluttet mellem et Medlem af Folkenes Forbund og en Stat, der ikke er Medlem, skal Henvisningen til Artikel 15 erstattes med Henvi-
ning til Artikel 17.